

Vendingen dernede, og det betyder ikke saa ganske lidt, at ogsaa vi skynder os og faar Arbejdet gjort færdigt, saaledes at vi i hvert Fald kan sige, at vi er fuldt paa Højde med dem Syd for Grænsen. Dertil kommer, at jo længere Tid der gaar, desto dyrere bliver det for Statens Vedkommende. Den sidste Trediedel af, hvad Arbejdet koster, laaner vi Ejerne af Marsklandet til en meget billig Rente, men saa længe Arbejdet ikke er udført, faar vi overhovedet hverken Renter eller Afdrag af den Kapital, vi har sat i Foretagendet dernede. Derfor er det af Betydning, at vi faar Arbejdet gjort hurtigst muligt, og ikke mindst har det Betydning, naar man prøver paa ved andre Midler at skaffe Arbejde nede i Sønderjylland, at man saa i hvert Fald ikke foretager Nedsikringer her, som maaske kan bevirke, at Arbejdet bliver standset. Jeg maa derfor anbefale, at man stemmer imod dette Ændringsforslag.

Det samme gælder Ændringsforslag Nr. 130, Bevillingen til Sandflugtens Dæmpning. Den lille Nedsikring, der her foreslaas paa 22 000 Kr., angaar ogsaa fortrinsvis Arbejdsløen. Det er Vejarbejderne gennem Plantagerne, der bliver udskudt, og jeg maa anbefale, at man stemmer imod denne Nedsikring.

Under Ændringsforslag Nr. 157 foreslaas der en lille Nedsikring paa 18 000 Kr. paa Bevillingen til Udgifter ved Statens Areal af Store Vildmose. I Betænkningen findes omtalt et Samraad om Forcering af Arbejderne i Store Vildmose, og med den højtærede Formands Tilladelse vil jeg tillade mig at tage disse to Ting sammen. Fra Sulsted-Ajstrup Sogneraad kom der i Fjor Efteraar en Anmodning til Socialministeriets Arbejdsudvalg, hvori Sogneraadet henstillede paa Grund af den store Arbejdsløshed, der var deroppe, at forcere Arbejdet i Store Vildmose. Der blev herom forhandlet med Vildmose-Kommissionen, og fra denne kom der et Forslag om at stille en Bevilling paa 186 000 Kr. til Raadighed til Fremskyndelse af Arbejderne. De 170 000 Kr. var ren Arbejdsløen — til Grøftgravning, til Planering og lignende —, de 16 000 var til Drænrør, hvori der jo ogsaa var skjult en Del Arbejdsløen, saaledes at man kan sige, at saa godt som alt, hvad der ligger indenfor disse 186 000 Kr., er ren og skær Arbejdsløen. 2 000 Arbejdsdage sagde Vildmose-Kommissionen den vilde være i Stand til at skaffe frem deroppe, d. v. s. saadan noget som Arbejde til 200 Mand gennem 4 Maaned, og saa opnaaede man endda det,

at man fik Arealet gjort færdigt et Aarstid før; det kunde faa Tid til at blive udluftet tilstrækkeligt, inden det skulde fuldstændigt under Kultur, noget, som Vildmose-Kommissionen i sin Indberetning stærkt fremhæver. Den skriver: „Ved allerede nu at skride til Foretagelse af de paagældende Kultiveringsarbejder sker der i Virkeligheden kun en Fremskyndelse af Arbejder, hvis Foretagelse dog vil være paakrævet i Løbet af et Aars Tid eller to, hvorhos Fremskyndelsen af deres Udførelse kun vil være til Gavn ved at betinge Arealets bedre Udluftning inden dets Inddragelse under Dyrkning.“

Den tidligere Landbrugsminister stillede Forslag om at bevilge dette, og i Finansudvalget var der ingen reel Modstand derimod. Vi havde netop i den Periode bevilget en hel Række Beløb til Arbejder for at imødegaa Arbejdsløsheden, men pludselig blev der fra en enkelt Side fremsat forfatningsmæssige Betænkeligheder ved at gaa til denne Bevilling, og paa Grund heraf blev Bevillingen ikke gennemført. Den nye Landbrugsminister er jo kommet til under Nedsikringens Tegn, og dette betød ikke nyt Arbejde, men Standsning af Arbejdet. I alt kan man godt sige, at under Landbrugsministeriet er der standset Arbejder, saa godt som udelukkende ren Arbejdsløen, til et Beløb af 448 000 Kr., Arbejder, der laa rundt omkring i hele Landet, ikke klumpet sammen paa et enkelt Sted og til Fordel for en enkelt Kommune, men Arbejder, som vilde berøre hele Landsdele. Man har set, at Flertallet under Nr. 13 har standset det, lagt sin klamme Haand derpaa. Jeg maa sige, at jeg havde forleden, da jeg hørte det ærede Medlem Hr. P. Munch, en Følelse af, at der muligvis i denne Sal kunde være et stort Tal af Medlemmer, der vilde være med til at gennemføre disse Arbejder, men den Tid, der er gaaet siden, har ikke styrket mig i den Tro. Det synes, som om Arbejdsdelingen er blevet gennemført saaledes, at det ærede Medlem Hr. P. Munch som sin Part har den Opgave at sige de kunne Ord, hvorimod det ærede Medlem Hr. Rode som sin Del har at foretage de ubehagelige Gerninger. Men saa er man jo altid sikker paa, at ligegyldigt hvordan det gaar, kan man opnaa det modsatte Standpunkts Fordel. Jeg beklager i højeste Grad, at disse Arbejder er blevet udskudt, og jeg vil anbefale alle ærede Medlemmer at stemme imod de Ændringsforslag, jeg har omtalt her, som vi alene gaar imod, og det Underændringsforslag, det radikale Venstre